

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 43. Alexander rogatur, ut Romam eat

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

privilegio gaudentes alibi, quam in tem-
Sæcul. XV.
plis, aut cœmeteriis de divinis rebus ver- A. C. 1410.
ba facere, ac Wicleffi dogmata seu pa-
lam, seu secreto tradere vetaret; hac in
re quatuor Theologiæ, ac duorum Juris
pontificii Doctorum consilia sequeretur;
denique obedire, ac errores hos ejurare
renuentes tractaret ut hæreticos, &
carceri mandaret. Dabat Pistorii 20 De-
cembris anno 1409.

§. XLIII.

Alexander impellitur, ut Romam eat.

Cum Romam a potestate Regis Ladis-
lai liberam Alexander postremo hu-
jus anni die comperisset; tota ei Curia
suadebat sua, ut sedem illic poneret: ac Rayn. 1410.
Romani hoc cupiebant. At opponens se n. 5.
Cardinalis Balthasar, cuius consiliis ille
omnino regebatur, eum induxit, ut Pisto-
rio Bononiam iret: cui Balthasar ut Le-
gatus præerat. Ibi Alexander perlongas
edidit litteras, in quibus historiam schis-
matis fusissime narrans excurrit speciatim
in agendi modum, malisque artes Gre-
gorii, ac Benedicti, qui ad Pisanum voca- n. 14. 15.
ti concilium, cum neutquam se stitissent,
damnati contumaciæ, ac schismatici fue-
rint declarati. Hanc sententiam, & om-
nia Concilii Pisani acta confirmat. Da-
bat pridie Calendas Februarii anno 1410,

Hist. Eccles. Tom. XXIV. Xx &

Sæcul. XV. & promulgabat iterum die Cœnæ Domini
A.C. 1410. nicæ sacro 22 Martii.

Missi a Romanis Oratores urbis claves, sigilla, vexillumque populi, & litteras plenæ submissionis testes Alexandro

Rayn. n. 16. Bononiæ palam porrigebant in conspectu magnæ multitudinis gaudio triumphantis. Magnifice acceptis Papa tradidit respondum 15 Martii scriptum in hanc sententiam: Nihil optatius nobis, suaviusque dari potuit, quam notitia vestræ urbis fraudibus Angeli Corrarii feliciter expeditæ. Igitur nos habendi vobiscum, iolemnissimamque indulgentiam consequendi desiderium, quod vos tenet, respicientes, eam vobis per has litteras indicimus in annum 1413. In absentia sua Petrum Cardinalem Presbyterum de S. Praxede (dicebatur Cardinalis Hispanus) Romæ gubernacula tractare voluit.

Pluribus in epistolis, quas ad Wenceslaum Bohemiæ Regem scripsit, semper eum vocabat Regem Romanorum, quasi non detraictum de fastigio: & tamen nihil moverat contra Rupertum tunc Germaniæ possessorem. Qui æger rime id ferens Alexandri partes inibi magnopere turbavit, apud Principes Imperii de illo palam conquestus. Eodem tempore Alexander Joanni Nassovio Archiepiscopo Moguntino Legati Nati munus per ipsius provinciam cum juribus insufflatis

Th. Niem.

I. 3. Schism.

C. 53.

tatis contulit: sed & aliis quibusdam Sæcul. XV.
Germaniæ Præfulibus nimiam potesta- A. C. 1410.
tem dedit: quæ fraudi erat habentibus
promissa dignitatum, quæ primæ vaca-
rent. Denique in permittendis conjugiis
interdum præter morem adeo laxavit le-
ges, ut multi fremerent.

§. XLIV.

Alexander moritur.

Hærebat continenter Bononiæ, ubi mor-
bo correptus accitos Cardinales ele-
ganti sermone Latino ad pacem, concor-
diam, & dignitatem Ecclesiæ conservan-
dam exhortabatur; adjungens, se non *Platina in*
firmius credere, sibi mortem imminere, *Alex.*
quam omnia Pisani Concilii decreta facta
esse bona fide ac secundum regulas.
Triduo post obiit die sabbati 3 Maji anno
1410, atque in Bononiensi Fratrum Mi-
norum templo sepultus est. Sedem supre-
mam decem duntaxat mensibus, & octo
diebus tenuit.

§. XLV.

Ioannes XXIII Papa.

Sacrum Collegium tum temporis confi-
ciebant viginti tres Cardinales, nem-
pe sex Episcopi, Guido Malefecus Anti- *Rayn. n. 17.*
stes Prænestinus, vocatus Cardinalis Pi-
Xx 2 Etavien-